

נב:

עין משפט
נר מצוה

כד א מיי פירד מאל
 סטערדיק אלס יא סתם
 עשן קן:
כה ב מיי ס פירד אלס
 ד סתם קן:
כו ג מיי פירד מאל אל
 אלס יא וי סתם
 אלס אלס א טויש יא
 סתם סתם סתם א:
 ד מיי פירד מאל וי
 אלס קן:
כז ד מיי פירד מאל
 סטערדיק אלס א סתם
 עשן קן:
כח ה מיי פירד מאל
 אסירי ביאל מאל
 יא סתם לאין דן וטור
 אסירי סתם קן:
כט ו מיי פירד מאל
 סתם קן:
ל א מיי ס פירד אלס
 א סתם קן:
לא ב מיי ס פירד אלס
 ו וספירי מאל
 סטערדיק אלס יא סתם
 לאין קן:
לב ג מיי פירד מאל
 אסירי ביאל אלס ו
 וספירי מאלס סטערדיק
 אלס א סתם קן:

רה אור השלם

1. ובאת אל הכהנים
 והלום ואל השטט אשר
 יהיה בימים ההם ודרשת
 והגינו לך את דבר
 העשוי: וברית זו
 2. כעשבת ארץ ערבים
 אשר ישבתה בך
 תעשו וכעשבת ארץ
 אשר אשר את מביא
 אבהם שנה אל תעשו
 ובחקתיהם אל תלכו:
 ויקרא זה
 3. בשלום תחזו
 וכמשרות אבותיך
 המלכים הראשונים אשר
 היו לפניך כי ישמרו לך
 ודיו ארון יספדו לך כי
 דבר אני בדרתי נאם יי
 וימיו לא יה
 4. הזה תבנה את אשר
 תעיר הורחב לפי רצון
 הארץ ודעת ואת כל
 אשר בך ואת המהמה
 תעש: וברית זו כי
 5. וכי תבנה אשך עבדו
 או את אפודיך שבט
 ומת תחת ידו נקם יקם
 שמוח את
 6. ובחתי עליכם
 דבר נקמך נקם בריח
 אספתם אל ערבים
 ושלתו דבר בחובכם
 ונתתם כדיו ארוב:
 ויקרא זה כה
 7. אל תקם ולא תטר את
 אש עמך ואתה תלמד
 כמות ימי ויקרא זה כי
 8. ואתה תבער
 הדם הקדש מקרבך כי
 תעשה תהיה בעיני:
 וברית זו כ
 9. ואש אשר נתאף את
 אשתי אשר נתאף את
 תעש ודעת וית
 נתאף ונתאף:
 ויקרא זה כ

רבינו חננאל

גמלים קטנים כלומר
נשחטו הקטנים ונשארו
הגדולים ונשארו עזרותיהן
אחריהן: מ"ה אלעזר למה
ת"ח דומה בפני ע"ה
בתחלה דומה לקיתון של
זהב סיפר עמו דומה
לקיתון של כסף נדמה
ממנו דומה לקיתון של
חרש כיון שנשבר אין
לי תועה: אימרתא בן
טלי בת כהן שזינתה הראי
אקפה חמא בר טובי

טעה בררר טתנה. ואף רבי אלעזר צ"ר זדוק נמי חזר
בומן שיש בהן יש שושם. המ"ל מדרשין בפרק המנחין
 (למקמ דף סא.) מלמד שהמקום גורס: **רבי** יהודה אוסר גיזול
 הוא זה. ולא קרי ליה גיזול אלא משום דמכין ובמקומיהם אלא מלכו
 כדמוכח בגמרא: **אלא** בין דכתיב
 ושריפה. מימה דמשמע הכא דלע"ג
 דהוקא היא אין דמכין באוריימא
 שרי וצפ"ק דמקמט ע"ו (דף קא.) וסע
 שפירן ושריפה חוקה היא והכתיב
 ובמקומיהם אלא מלכו ומקוין לאו חוקה
 היא וי"ל דהסם קאמר לאו חוקה היא
 לשם ענינה כוכבים דלי חו חוקה
 לענינה כוכבים אפילו הוה כמו
 באוריי"ל לא הוה מהני אכל הכא איירי
 בחוק העובדי כוכבים שלא לשם ענינה
 כוכבים דומיא דקייף דכיון דמכין
 באוריימא לא מענינה גמרינן ושרי
איש פריט אקמן. אכל האשה
 מייחסינה כניחא כן ט' שיש
 ויזס אחד דממין בפרק יולא דופן
 (נהד דף מה.) ומייחסינה לא למקן:
פריט אששת קמן. הא דליטערין
 קלא היינו במייעד לבנו קמן
 לאו כן ט' שיש ויבחנו וס"ד קמן
 דמזאורייתא כתיב קנייה לייבש עלה
 משום א"ל קמ"ל והכי מוקמינן לה
 בפ"ק דקדושין (דף עי. וסע):
פריט אששת אחריש. והיינו כוכב
 וקמ"ל דלין אישום לכמוס
 (סע"ג דלין מימה ואזריה איסורא
 מימה איבה מזאליטערין למשירי ים
 תואר דדרשין בפ"ק דקדושין (דף סא:
 וסע) אשח אפילו אשח אישום:
 קמפילגי

שהמלכות עושה רבי יהודה אומר גיטול הוא ^אלו ^בעל הסדן וקוצץ בקופיץ אמרו לו אין מיתה מגוללת להן רבי יהודה לחכמים אף אני יודע שמיתה ^גמאעשה שהרי אמרה תורה ^דובחקותיהם לא תלכתם סייף באוריינתא לא מינייהו קא גמרינן דאי לא ^הרשעין על המלכים ולא מדרכי האמורי היכי שרפינא דכתיב ^ואלא תלכו אלא כיון דכתיב שריפה באוריינתא דכתיבי ^זוגו' לאו מינייהו קא גמרינן והכא נמי כיון דכתיבי ^חאלא מינייהו קא גמרינן והא דתנן באידך פירקין ^טואנשי עיר הנדחת בשלמא עיר הנדחת כתיב ^ירוצח מגולן דתניא ^{יא}נקם ינקם נקימה זו אני יודע ^{יב}יהבאתי עליכם חרב נוקמת נקם ברית הוי אומר ^{יג}דבריו ליה מיברו לפי חרב כתיב ואימא דרעבי ^{יד}נחמן אמר רבה בר אבון אמר קרא ^{טו}ואהבת לרעך ^{טז}יפה אשכחן דקטל עבדא בר חורין מגא לן ולא ^{יז}עבדא בסייף בר חורין בתנן ^{יח}הניחא למאן דאמרי ^{יט}תנן חמור מאי איכא למימר נפקא ליה ^כמרתנייהו ^{כא}הנני מקרבך הוקשו כל שופכי דמים לעגלה ערופה ^{כב}הצואר אף כאן בסייף ומן הצואר אי מה להלן ^{כג}יבכאן בקופיץ וממול עורף אמר רב נחמן אמר רבה ^{כד}ואהבת לרעך כמוך ברור לו מיתה יפה: **מתני'** ^{כה}קשמשקעין אותו בזבל עד ארכובותיו ונותן סודר ^{כו}עצמו ^{כז}על צוארו זה מושך אצלו וזה מושך אצלו עד שנגע ^{כח}רובע ^{כט}איש ^לפרט ^{לא}לקטן ^{לב}אשר ^{לג}נאש ^{לד}אשת ^{לה}אשת רעהו ^{לו}פרט ^{לז}לאשת אחים ^{לח}מות ^{לט}אשת בתה ^מאיש אינו אלא באחת מכל מיתות האמורות בתור ^{מא}שנאמר מיתה בתורה סתם אין אתה רשאי למושכו ^{מב}לחלק עליה דברי רבי יאשיהו רבי יוחנן אומר לא ^{מג}כל מיתה האמורה בתורה סתם אינה אלא תנן ^{מד}בידי שמים ונאמר מיתה בידי אדם מה מיתה האמורה ^{מה}שאין בה רושם אף מיתה האמורה בידי אדם מיתה ^{מז}שריפה מדאמר רחמנא בת כהן בשריפה מכלל דהא

ואל השופט אשר ליה ביימים ההם בזמן שיש כהן משרת לפני ה' י"ש משפט ובזמן שאין כהן אין משפט והאיינא כיון דליכא כהן דליכא בית אף אין כוהנ' משפט מות. איך אלעזר ביר צדוק מעשה

ארבע מיתות פרק שביעי סנהדרין

[illegible]

היה קטן היית ואמר
ליה מפני שלא היה
בקי: **מתני'** מצות
ראשו כסיף כדרך
א מניחין את ראשו
זו: **גמ'** תניא "אמר
יולת היא אבל מה
ורובנן כיון דרתיב
מא הכי הא דתניא
והכתוב ובחקותיהם
ובמשפחות אבותיה
סיף באורייתא לאו
הן הנהרגין הרוצח
זו "לפי חרב אלא
הוא כשהוא אומר
ימה זו "סיף ואימא
ה גיסטרא אמר רב
במור ברור לו מיתה
קל וחומר הוא קטל
חנק קל אלא למ"ד
ואתה תבער הרם
מה להלן כסיף והם
קל ומבול עורף אף
בר אבוב אמר קרא
המצות הנחנקין היו
לתוך הריבה וכוכר
שו יוצאת: **גמ'** תנו
ש' פרט לאשת קטן
אתה אומר בחנק
האמת כל מקום
להחמיד עליה אלא
פני שהיא קלה אלא
אומר נאמר מיתה
ה בדי שמים מיתה
אין בה רשעה ואימא
לאו בת שריפה היא
בשלמא

דבריו איכרו פי' לידקרה דקרה. לפי חרב כתיב ואימא דעדיד ליה גסטרס פי' נחמן ואהבת ליעך כמור בורז לו מיתה יפה ואסיקא ואהא חבער הדס חוקי דקסמי שושבי דמי ובערת הרע משרבך בזר המבער המבער מעולה ערופה: **מצות** התנחום

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

נכבדא איז פארש'ן קאפן.
 ער שפחיס דף לא פ"ב
 תוס' ד"ה איז קדושין דף
 יט ע"א תוס' ד"ה למעטוי.
 ערכין דף ג ע"א תר' ד"ה
 למעטוי:

לעזי רש"י

קטריאל (הטריאל). עורף.

מוסף רש"י

ולא מדרכי האמורי.
זוהי מדרכי האמורי לחוש
ללא תעשה כמעשיהם (ע"ז
י"א), ואחרי תבער, בתר
עריפה כתיב (כתובות לז').
מיתה יפה, בסוף ומלך
הסמינים שמים מהר (ע"ז).

רבינו חננאל (המסבד)

בבת כחן שויתנה והקישו
 חבלי: ממורות ושדוה
 ו: אמרו לו קטן ה' ואין
 אלה לך קטן. אמר
 ו: חן מעשה את רחמי
 חן עזן ואלה גדול אל
 אותו כי בן שנתו קטן
 היה בקי ודוסף אמר
 ב' של דעוקה היה
 ו: אמר ג' ניש: **מצות**
 התגרין כחן את דאש
 בסין תרין דעוקה שחמלות
 עושב היה. ולא ישיעין
 משום דתבין ובחוקהיה
 ולא חללו מאחי ששעצנו
 דתבין בחורה הכה הכה
 ולא ישיעו דעין ההיא
 של חב: דאי לא
 חסא חב: דאיה
 שרשין על המלכין ולא
 דרבינ: האבוי: והתבין
 ובחוקהיה לא חללו לא
 כיון אבוקהיה תבין קין
 שלחם תמות בכסופות
 אבוקהיה ואל ימנינו
 אבוקהיה ואל ימנינו
 דתבין סוף בחורה לאו
 כמנינו קא תרמין. ויאמר
 ותקלי לשיס: אמר
 ו: לעלה עורום בן שונאר
 ששעין ואל שובל עין